

Motion till riksdagen 2005/06:L295

av **Yvonne Ångström och Lennart Fremling (fp)**

Förmånsrättslagstiftningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om återgång till 100 % förmånsrätt för företagsinteckningar samt att de skall gälla med särskild förmånsrätt.

Motivering

Riksdagen beslutade år 2003 att införa den nya förmånsrättslagen. Lagen skulle genomföras i två steg, för nya krediter den 1 januari 2004 och för äldre krediter från den 1 januari 2005. Syftet med lagen var att skapa fler rekonstruktioner av företag och ge oprioriterade fordringsägare bättre utdelning i konkurser.

Många framförde farhågor om att lagen skulle innebära en kraftig försämring för kreditgivning till främst småföretag, men riksdagsmajoriteten valde ändå att fatta beslut om att införa denna lag.

Tyvärr har farhågorna besannats. Kreditgivningen har påverkats i betydande omfattning. Bankerna har ersatt vanliga rörelsekrediter med andra finansieringsformer som factoring och leasing. Dessa finansieringsformer är ofta betydligt dyrare än sedvanliga krediter, vilket gör företagen mer känsliga för svängningar i likviditet. Den systematiska översynen av bankernas kredit-engagemang har även i många fall inneburit att företagaren, ägaren, fått ikläda sig nya åtaganden i form av borgen och pantsättning.

Regeringens egen utredare ITPS, Institutet för Tillväxtpolitiska Studier, har genomfört en första utvärdering av lagen, ITPS 1-012-2004/0283, och bekräftar de negativa effekterna. Problemen varierar över landet och i olika branscher. ITPS rekommenderar en omedelbar återgång till 100 % värde av företagsinteckningar i stället för de 55 % som den nya lagen innebär.

Som exempel på negativa följder av den nya lagen kan nämnas vad som hänt i Västerbotten. Enligt uppgift har den nya lagstiftningen inneburit en minskning av företagskrediterna med ca 1,5 miljarder kronor. För att skaffa krediter har man i länet bildat en kreditgarantiförening, men denna kan endast

Fel! Okänt namn på

tillföra några tiotal miljoner kronor. En återgång till tidigare lagstiftning är således den enda möjligheten till förbättringar för Västerbottens företag.

Förmånsrättslagen innebär ett systemskifte inom finansiering av företag, speciellt småföretag. Här finns sannolikt också en stor del av förklaringen till att företagen inte längre siktar på expansion och därmed nya arbetstillfällen. Många av de företagare som drabbats av att se både sina egna och företagets ekonomiska ramar minska torde knappast tänka på tillväxt utan i stället på hur de ska minska sina risker. Ett näringsliv, som består av småföretagare som varken får äga sina fakturor eller sina nyinvesteringar, kan knappast anses vara ett näringsliv med uthållighet. Det är därför nödvändigt med en återgång till den tidigare gällande förmånsrättslagstiftningen.

Stockholm den 3 oktober 2005

Yvonne Ångström (fp)

Lennart Fremling (fp)